

ikke videre med det. Sådan kan man nævne eksempel på eksempel.

Men tilbage til landområderne. Der må jeg sige, at som det har kørt i disse år, har man skabt nogle konflikter også ude i landområderne, hvor der er blevet større og større enheder, og så skaber man nogle konflikter på grund af gylleproblemer. Men det skyldes ene og alene krav, man har stillet hele tiden, og så er problemerne blevet større, også fordi man er nødt til at overleve, man er nødt til at have en produktion, man kan overleve på.

Og der var, som jeg også har sagt tidligere, et krav om, at man skulle eje jorden i stedet for at leje den. Det har i hvert fald været en medvirkende årsag til, at det har givet en ekstra opblussen med hensyn til, at man vil købe naboejendommen, når den bliver til salg, for at sikre sin egen ejendom, så den kan sælges, når man engang skal sælge den, eller så man kan overdrage den til sin søn, for at han kan køre videre med en rentabel ejendom.

I stedet for kunne man sige, at man bare kunne opfylde disse miljøkrav, uanset om man lejede eller ejede jorden. Så kunne det være lige meget. Så var man da parat til, i det øjeblik man havde et stort produktionsapparat, der måske gik dårligt, fordi svinepriserne faldt, at sige: Jamen vi sætter produktionen ned; vi vil ikke leje jorden mere. Men nu er jorden lagt ind under de gårde, og det bliver den ved med at være; den bliver ikke skilt fra igen så nemt, som hvis den var lejet, og derfor er det et problem.

Men det er mange ting, der gør det her, og vi kan jo selvfølgelig ikke stoppe den udvikling. Det skal vi heller ikke, men vi skal lave nogle regler, som gør, at vi ikke fremmer denne udvikling. Vi skal i stedet for gøre klar til, at dansk landbrug også kan producere på det frie marked til verdensmarkedspriser uden tilskud og uden subsidier, og derfor skal vi selvfølgelig også have mange af de krav væk.

Det kan ikke hjælpe, at vi bliver ved med at gå rundt med den gammelsocialistiske tankegang, at vi kan styre det hele med øgede krav og øgede skatter og mere kontrol. Der skal mere frihed til; det bliver vi simpelt hen nødt til. Hvis dansk landbrug skal overleve i Europa fremover, så kommer der en reform i løbet af ganske kort tid, hvor subsidierne forsvinder fra Europas landbrug, og så har vi en forpligtelse til at gøre dansk landbrug konkurrencedygtigt, så det har en chance for at overleve og sælge sine produkter.

Denne diskussion hele tiden om dyrevelfærd og dyreetik – jamen det er faktisk den, der går igennem – om brug af pesticider og brug af kunstgødning, og om det skal være frit at bruge det. Jamen det er da klart, altså der er ingen, der bruger mere kunstgødning, end det er rentabelt at bruge, og i det øjeblik, markedet er frit, jamen så bruger man heller ikke mere kunstgødning, end planterne kan udnytte.

Og pesticiderne, som man bruger, skal være underlagt de kontrolforanstaltninger, som der allerede er, det skal vi altid være opmærksom på, og så bruger man selvfølgelig det, der er behov for, og ikke mere. Det er der slet ingen tvivl om. Men at blive ved med at regulere og stille krav, den går ikke i længden, og det bliver det i hvert fald ikke bedre af.

Jeg har ikke set eller hørt, at der er nogen fra regeringspartierne og dem, der støtter den dagsorden, der er foreslået af regeringspartierne, der siger: Nu vil vi gå ind og gøre noget og se på også de skattemæssige ting, som der er mange der hævder er det, som der er skyld i, at man nedlægger en god gård, vælter en god stald for at sælge gården til naboen. Det har jeg ikke rigtig hørt at man vil. Der kunne jo også være en ting, som det var væsentligt at tage fat i.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Kun lige for at rette en enkelt misforståelse i hr. Niels Højlands indlæg.

Til allersidst siger hr. Niels Højland, at han ikke har hørt nogen her i dag gå ind i de skattemæssige forhold, at man vil gøre noget og kigge på det.

Det står faktisk i dagsordenen, som regeringspartierne, Enhedslisten og SF har foreslået, så dér kan hr. Niels Højland se, at det agter vi at gøre noget ved. Men hele ideen her er jo ikke at gå i detaljer med, hvad vi vil. Ideen er at lave en analyse af og få nogle konsekvensberegninger på nogle udvekslingsmodeller, og så kommer sagen jo tilbage i Folketinget efter nytår.

Bent Hindrup Andersen (EL):

I Enhedslisten vil vi pege på to forhold, når det diskuteres, hvorfor strukturudviklingen går imod større og mere industrialiserede og specialiserede landbrug. Det er tilskuds- og afskrivningsregler, der favoriserer de store.

Det spørgsmål, der derefter er interessant at stille, er: Hvilke forhold har gjort det nødvendigt med denne enorme indsprøjtning af midler